

Under 1ste Afsnit er medtaget en ny Eksamen, *Motorpasserprøven*, som man har ment at burde tilføje til de allerede bestaaende Eksaminer for Maskinister: Maskinpasserprøven, den almindelige Maskinisteksamen og den udvidede Maskinisteksamen. I de sidste Aar ere nemlig Motorer, der arbejde med flydende Brændstoffer, saasom Benzin- og Petroleumsmotorer, bleve anvendte i stadigt stigende Omfang til Fremdrivning af mindre Skibe og Fartøjer, særlig Passagerbaade og Fiskerfartøjer, og en Prøve for dem, der passe saadanne Maskiner, synes derfor paakrævet. Ganske vist findes der ikke særlige Bestemmelser for Passerne af Motorer i den nugældende Sønæringslov, og § 9 i Lov af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. kræver da ogsaa kun, at Personer, som passe Maskineriet i Motorfartøjer, der benyttes til Befordring af Passagerer, enten skulle have bestaaet en af Eksaminerne for Maskinister efter den nu gældende Lov eller ved et Bevis fra 2 Mænd godtgøre at besidde den fornødne faglige Duelighed. Indtil en ny Sønæringslov, ogsaa omfattende Betjeningen af Motorer i Fartøjer, er udstedt, vil Motorpasserprøven derfor kun være en frivillig Prøve; men naar der ved Lov indsættes en Myndighed, som kan udstede Bevis for, at den, der har aflagt Prøven, besidder Kendskab til Betjeningen af den omhandlede særlige Maskintype, vil en saadan Prøve, selv om den endnu ikke fordres bestaaet ved Lov, utvivlsomt alligevel blive søgt af saavel Søfolk som Maskinarbejdere, Fyrbødere og andre, der betjene Motorer eller agte at søge Plads som Passer af disse.

Udvalget har endvidere fundet, at det ovenfor nævnte i Kommissoriet stillede Spørgsmaal om en *Prøve for Landmaskinister* maa besvares derhen, at en saadan Prøve bør indføres. I Aarenes Løb ere Maskinisteksaminerne bleve søgte af et steds voksende Antal Maskinister, som ikke agte at fare til Søs, idet Ansættelsen ved Landmaskinanlæg som Værkmester eller tilsynsførende paa Fabrikker m. m. foretrakkes for Stillingen som søfarende Maskinmester. Da desuden Betjeningen af mange moderne Landmaskinerier som Følge af disses Størrelse og ofte komplicerede Indretninger kræver betydelig Fagkundskab, maa Udvalget formene, at der er Trang til Stede til Oprettelsen af en særlig Landmaskinisteksamen. Det foreslaas derfor, at den udvidede Maskinisteksamen deles i en Eksamen for Skibsmaskinister, i det væsentlige som den nuværende udvidede Maskinisteksamen, og en med denne analog Eksamen for Landmaskinister, som vedkommende først kan indstille sig til efter bestaaet almindelig Maskinisteksamen. Ifølge den nugældende Sønæringslov skal 1ste Maskinmester i Udvandrerkskibe i Fart paa fremmede Verdensdele have bestaaet den udvidede Skibsmaskinisteksamen; den udvidede Landmaskinisteksamen vil, foreløbig i det mindste, være en frivillig Eksamen, da der ikke ved Lov er stillet nogen som helst Betingelse for Retten til at passe Landmaskiner.

Medens det vil være en Fordel, at Landmaskinisteksamenen indgaar under Loven om Eksaminer for Maskinister — mange Fag ere fælles for Land- og Skibsmaskinisterne, og Eksamen vil let og uden væsentlig Udgift kunne indordnes under de Rammer, som alt ere til Stede for Skibsmaskinisterne — er Udvalget efter nøje Overvejelse kommen til det Resultat *ikke* at ville foreslaa den ved Lov af 1. April 1896 om Pasningen af Damkedler paa Landjorden indførte *Kedelpasserprøve* henført under Eksaminer for Maskinister, skønt det ved første Øjekast kunne synes det naturligeste at samle alle Eksaminer vedrørende Betjeningen af Kedler og Maskiner under een Myndighed. Kedelpasserprøven henhører under Arbejds- og Fabriktilsynet, hvorunder alle Forhold — Betjening og Tilsyn indbefattet — vedrørende Kedler paa Landjorden ere henlagte, og Udvalget er af den Anskuelse, at der ikke vindes noget ved at udskille Aflæggelsen af Prøven for Besiddelsen af den til Pasningen af Dampkedler fornødne faglige Duelighed fra den nævnte Myndigheds Administrationsomraade.

Med Hensyn til Maskinisternes *praktiske Uddannelse*, udover den allerede gældende Fordring om Værkstedsuddannelse forinden den almindelige Maskinisteksamen, har der hos nogle af Udvalgets Medlemmer været Stemning for at kræve 1 eller 2 Aars Søfart som Medhjælper ved Maskinen i Damskib i Fart, efter at vedkommende havde bestaaet den almindelige Maskinisteksamen, og forinden han kunde indstille sig til den udvidede Eksamen for Skibsmaskinister. Man mente ved en saadan Fordring at ville opnaa, at den paagældende ved Erhvervelsen af den praktiske Uddannelse om Bord fik et bedre Udbytte af de til den udvidede Eksamen hørende